

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

at Statskassen skulde betale $\frac{2}{3}$ heraf; det bliver $5\frac{1}{3}$ Mill. Kr. Dertil kommer Administrationsudgifter, Tilsyn og meget andet. Men man maa huske paa, at i Øjeblikket har Staten en Udgift af ca. $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. om Aaret til den Husmoderafløsning, vi har, og ifølge de nye Regler skal der betales for Husmoderafløsningen — det er i hvert Tilfælde Lovforslagets Hensigt. Den Husmoderafløsning, vi har i Øjeblikket, er ganske gratis, men ud fra praktiske Erfaringer vil jeg mene, at selv de smaa Hjem skal betale en lille Smule for Hjelpen, og at Betalingen skal stige gradvis med Indtægten. Herefter vil man kunne forstaa, at dette Lovforslags Gennemførelse næppe vil paaføre Statskassen mange Millioner Kroners Udgift.

Jeg gaar ud fra, at Lovforslaget, saaledes som den højtærede Minister nævnte, henvises til Behandling i et Udvalg, hvor vi kan tale lidt om de forskellige Spørgsmaal, og jeg for min Del vilde mene, at dette Udvalgsarbejde ogsaa kunde blive af Betydning for det Arbejde, som det arbejds- og socialministerielle Udvalg skal foretage.

Kai Jensen: Mit Parti ser med Velvilje paa det foreliggende Lovforslag om en Husmoderafløsning. Lovforslaget vil, op-
højet til Lov, være medvirkende til i mange Tilfælde, hvor Husmoderen er syg eller paa anden Maade uarbejdsdygtig, at opretholde Hjemmet, saa at Familien kan være samlet i Hjemmet i Stedet for som nu i mange Tilfælde at være spredt paa Børnehjem og andre Steder. Den Ordning, vi nu har, er en Beskæftigelsesforanstaltning, som for den Del af Befolkningen, der kan komme i Betragtning, er god nok, men Rammerne er noget snævre; som det ærede Medlem Fru Kirsten Gloerfelt-Tarp nævnte, er der fastsat en Indtægtsgrænse, og denne er sat forholdsvis lavt. Har man Indtægter, der ligger over denne Grænse, kan man ikke komme i Betragtning ved Administrationen af den Beskæftigelsesforanstaltning, som paa dette Omraade er i Kraft i Øjeblikket. Vi ser gerne, at Rammerne udvides, saaledes at Ordningen kommer til at omfatte alle Befolkningslag.

Vi mener ligesom den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Kirsten Gloerfelt-Tarp), at der bør ydes en vis Betaling af alle, som faar Gavn af en saadan Husmoderafløsning. Der maa fastsettes nærmere Regler for Betalingen, Regler, som vi vel ikke her skal diskutere, men som vi kan tale om i et Udvalg. Jeg mener dog, at de, som er Medlemmer af en Sygekasse, maa

erlægge et Vederlag for Husmoderafløsning af en saadan Størrelse, at det ikke overstiger det Beløb, som vedkommende har sikret sig i Dagpenge, dog ikke over 2 Kr. pr. Dag, idet man vel kan gaa ud fra, at har man forsikret sig for et Beløb af over 2 Kr. daglig, vil man ogsaa have et økonomisk Tilsæt i Tilfælde af Sygdom og deraf følgende Arbejdsudygtighed.

Lovforslagets § 1 siger, at Kommuner, der ansætter Husmoderafløserne med det Formaal at yde Hjælp til Husgerning i Hjem, hvor der paa Grund af Husmoderens Sygdom el. lign. er Trang til en saadan Hjælp, kan efter Arbejds- og Socialministerens Bestemmelse erholde Statstilskud til Dækning af indtil $\frac{2}{3}$ af de for Kommunen hermed forbundne Udgifter. Ligeledes kan der ydes samme Tilskud i særlige Tilfælde, hvor der er Tale om privat Administration af Loven. Kommuner, hvor man i Dag har en Husmoderafløsning som Beskæftigelsesforanstaltning, vil som Følge af denne Lov komme ud for en ret væsentlig Stigning i Omkostningerne ved denne Foranstaltning, idet man, saa vidt mig bekendt, nu har et Tilskud fra Staten paa 120 pCt. af Arbejdslønnen, og jeg gaar ud fra, at det er 100 pCt.s Dækning, idet jeg vil mene, at de 20 pCt. dækker Udgifterne til Administration. Der vil altsaa blive Tale om en vis Merudgift for de Kommuner, som i Øjeblikket har indført denne Foranstaltning.

Jeg vilde tro, at en lang Række baade By- og Sognekommuner Landet over vil vægre sig ved at føre Ordningen ud i Livet, naar der derved paaføres dem en saadan Merudgift, som $\frac{1}{3}$ af Udgifterne vil betyde, og dertil kommer saa endda Administrationsomkostningerne. Jeg tænker i denne Forbindelse særlig paa de Kommuner, hvor det er mest paakrævet at faa indført en Ordning som denne, idet der jo endnu er en lang Række Kommuner, hvor der ikke findes saadanne sociale Foranstaltninger som Vuggestuer, Børnehaver, Fritidshjem o. lign. Der kan ogsaa være Kommuner, som har økonomiske Vanskeligheder og derfor ikke ønsker Ordningen gennemført. Jeg vil derfor mene, at vil man virkelig have denne Ordning ført ud i Livet, maa Staten yde et noget større Tilskud, saaledes at Kommunernes Bidrag reduceres. Man kunde ogsaa tænke sig, at man inden for dette Omraade, som vi kender det andre Steder fra, fik en vis Udligning Kommunerne imellem for at opnaa, at Kommunerne bliver mere tilbøjelige til at gaa i Gang med Husmoderafløsningen.

Paa mit Partis Vegne vil jeg anbefale Lovforslaget til en velvillig Behandling, idet